

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 3 Pv 77/16/1105-19
EEČ: 2-12-537-2017

Bratislava V 05.10.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

povolanie: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekursorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 12.07.2007 v čase o 20:00 hod, v Bratislave, na Andrusovovej ulici bol kontrolovaný hliadkou PZ z OR PZ BA V ÚJaKP, pričom pri kontrole dobrovoľne vydal príslušníkom PZ injekčnú striekačku s obsahom žltohnedej kryštalickej látky, ktorú mal ukrytú v ponožke a ktorej sa vyjadril že sa jedná o pervitín, pričom následným kriminalisticko- expertíznym skúmaním bolo zistené, že obsah injekčnej striekačky tvorí 167 mg kryštalickej látky s obsahom 74,3% hmotnostných metamfetamínu čo zodpovedá trom až šiestim obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ OO PZ Petržalka – sever z Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V uznesením pod sp. zn. XXXXX zo dňa 02.05.2008 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Dňa 20.09.2010 vydal vyšetrovateľ PZ z OR PZ BA V ÚJaKP uznesenie podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, ktorým prerušil trestné stíhanie, nakoľko nebolo možné pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť.

Dňa 20.06.2017 nariadil prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V opatrením pod sp. zn. XXXXX podľa § 358 ods. 1 trestného poriadku konanie proti ušlému obvinenému XXXXX, pretože sa vyhýba trestnému konaniu tým, že sa skrýva.

Dňa 07.09.2017 predložil vyšetrovateľ PZ tunajšej prokuratúre návrh na podanie obžaloby na obvineného ušlého XXXXX. Po preštudovaní samotného návrhu ako aj na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu som dospel k záveru, že v danej veci je dôvod na postup podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 2 Trestného poriadku do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhoví výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku osobnú prehliadku je oprávnený nariadiť predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt.

ods. 2 Ak osobnú prehliadku nevykoná orgán, ktorý ju nariadil, vykoná ju na jeho príkaz policajt.

ods. 3 Osobnú prehliadku vykonáva vždy osoba rovnakého pohlavia.

ods. 4 Bez príkazu alebo súhlasu podľa odseku 1 môže policajt vykonať osobnú prehliadku len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno vopred dosiahnuť a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. O vykonaní takého úkonu musí však bez meškania upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas podľa odseku 1. Bez príkazu alebo súhlasu možno tiež vykonať osobnú prehliadku podľa § 99 ods. 4.

Podľa § 113 ods. 1 Trestného poriadku sledovaním osoby a veci (ďalej len „sledovanie“) sa rozumie získavanie informácií o pohybe a činnosti osoby alebo pohybe veci, ktoré sa vykonáva utajovaným spôsobom; sledovanie možno vykonať v trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

ods. 2 Príkaz na sledovanie vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor.

Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore policajt je pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore služobný zákrok je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorej sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore policajt je oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom vecí, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 34 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore každý je povinný uposlúchnuť výzvu, pokyn, príkaz a požiadavku policajta alebo strpieť výkon jeho oprávnení podľa ustanovení § 17 až 33 a oprávnení podľa osobitných predpisov.

Komplexným posúdením predmetnej veci (daná vec bola posúdená aj podľa rozhodnutia Generálnej prokuratúry SR pod sp.zn. IV Pz 127/11—9 zo dňa 10. októbra 2011 a podľa tam uvedenej ustálenej judikatúry všeobecných súdov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Toš 7/2008, 5 To 21/2010, 5 Tdo 47/2010, 1 Tdo 13/2011, rozhodnutia Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T 123/2010, 3T 21/2011) som dospel k záveru, že postup policajtov pri získavaní dôkazu pre účely trestného konania nebol v súlade so zákonom a preto je dôvodné trestné stíhanie vedené proti obvinenému XXXXX zastaviť podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Vo vyšetrovacom na vec sa vzťahujúcom spise je k postupu hliadky PZ pri získaní dôkazu – zaistení predmetnej drogy zadokumentovaný úradný záznam zo dňa 12.07.2007. Z úradného záznamu vyplýva, že hliadka PZ získala informáciu od osoby spolupracujúcej s políciou, že na Prokofievovej ulici sa nachádza osoba XXXXX ktorá tam predáva pervitín. Z toho dôvodu začali túto osobu skryte sledovať a následne sa rozhodli túto osobu skontrolovať. Po výzve aby osoba preukázala svoju totožnosť pokračovali v zákroku a začali osobu vyťažovať ohľadom predaja drog a či má nejaké drogy pri sebe, načo táto osoba odpovedala že je pravdou že predáva drogy a vytiahla XXXXX injekčnú striekačku s obsahom dvoch dielikov pervitínu, ktorú táto osoba na mieste vydala a následne bola obmedzená na osobnej slobode.

Pri skúmaní zákonnosti získania dôkazu je potrebné posúdiť, či dôkaz bol získaný zákonným spôsobom, t.j. dôkaz musí byť získaný z dôkazného prostriedku, ktorý zákon o Policajnom zbore výslovne upravuje a považuje za prípustný, pričom dôkaz musí byť zároveň získaný z dôkazného prostriedku spôsobom, ktorý neodporuje zákonu o Policajnom zbore, ale ani iným právnym predpisom a získanie dôkazu zákonným spôsobom podľa zákona o Policajnom zbore a hlavne nesmie odporovať alebo obchádzať príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

V predmetnej veci hliadka PZ pri svojej bežnej služobnej (hliadkovej) činnosti sa rozhodla kontrolovať osobu za účelom odhalenia drogovej trestnej činnosti, čomu

však predchádzalo sledovanie tejto osoby, pričom už v tomto momente sa stal získaný dôkaz nezákonným, nakoľko túto činnosť policajti vykonávali bez náležitého príkazu na sledovanie v zmysle § 213 ods. 2 Trestného poriadku. Odhliadnuc od uvedeného následne po výzve na zistenie totožnosti osoby, kedy obvinený vyhlásil že nemá občiansky preukaz, pokračovali príslušníci PZ v služobnom zákroku a začali vyťažovať obvineného k predaju drog a či má nejaké drogy pri sebe, pričom táto osoba nebola žiadnou formou a spôsobom poučená o svojich zákonných právach v zmysle zákona o Policajnom zbore alebo iného právneho predpisu. Takéto konanie príslušníkov PZ nebolo v súlade so zákonom, nakoľko po výzve na preukázanie totožnosti mali skončiť služobný zákrok a v ďalšom konaní, pokiaľ mala hliadka PZ reálne podozrenie že osoba koná protiprávnu trestnú činnosť, mala hliadka PZ postupovať podľa ustanovení § 85 Trestného poriadku a podozrivú osobu zadržať a následne predviesť na útvar PZ. Po zadržaní mali príslušníci PZ postupovať v zmysle ustanovení § 102 Trestného poriadku a vykonať osobnú prehliadku ktorou by zákonne zaistili dôkaz (drogy) pre trestné konanie. Súčasne je potrebné k veci uviesť, že ak už sa hliadka PZ rozhodla pokračovať v služobnom zákroku z dôvodu podozrenia na páchanie trestnej činnosti mala povinnosť túto osobu najskôr poučiť o jej právach (v zmysle § 8 ods. 2 zákona o PZ) a to najmä o práve, že k priznaniu sa zo spáchania priestupku alebo trestného činu ju nemožno nútiť, ani nijako aktívne nútiť konať a to ani vo forme vydávania vecí, ktoré má táto osoba pri sebe, t.j. nijako neprispievať k svojmu obvineniu (zásada nemo tenetur se ipsum accusare). Nakoľko takéto poučenie absentuje v úradnom zázname resp. vo vyšetrovacom spise nie je možné „legalizovať“ vydanie dôkazu samotným obvineným, ktorý beztak jednal pod určitým nátlakom príslušníkov PZ (a bez náležitého poučenia) ktorí ho vyťažovali k predaju drog. Z uvedeného teda vyplýva, že ak už príslušníci PZ mali reálne podozrenie že u obvineného sa môžu nachádzať drogy nemali postupovať podľa zákona o policajnom zbore, ale v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené je nutné považovať takto zadovážený dôkaz za dôkaz získaný nezákonným spôsobom (absolútne neúčinný), teda nezákonným donútením strpieť úkon smerujúci k tomuto získaniu a spôsobom odporujúcim a obchádzajúcim príslušnému ustanoveniu zákona o Policajnom zbore a Trestného poriadku a teda viesť trestné stíhanie proti osobe XXXXX na základe takto získaného dôkazu nie je prípustné.

V uvedenej trestnej veci, vyhodnotením všetkých dostupných a relevantných dôkazov, ktoré boli v priebehu vyšetrovania zabezpečené do vyšetrovacieho spisu a to jednotlivo ako aj v ich súhrne som dospel k záveru, že, bolo potrebné postupovať v zmysle § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a trestné stíhanie obvineného zastaviť.

Taktiež preskúmaním spisového materiálu som nezistil, že by obvinený svojím konaním naplnil skutkovú podstatu iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

S poukazom na vyššie popísané skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX som podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Bystrík Palovič
prokurátor